

Januari nieuwsbrief

Beste leensters, leners en andere belangstellenden,

Een nieuw jaar is weer begonnen. Nog meer dan vorig jaar leeft de vraag: wat gaat het ons brengen?

Ik wens iedereen, lezer, leenster/lener, vrijwillig(st)er, en belangstellende een mooi, gezond, inspirerend en menswaardig nieuw (boeken)jaar toe.

Maar eerst terug naar het voorbije jaar.

Vorig jaar schreef ik nog dat de bibliotheek relatief weinig last had van alles wat er in de wereld, in Nederland en dichterbij om ons heen gebeurde. Dat sloeg toen vooral op alles rond covid. Een jaar later ziet de wereld er met oorlogen en de vele crises weer heel anders uit, en zorgelijker. Het bracht wel bijzondere aandacht voor Oekraïne gerelateerde literatuur, en voor schrijfsters als Lisa Weeda, die met haar roman *Aleksandra* door de Volkskrant uitgeroepen werd tot literair talent van 2022, en Natascha Wodin van wie *Zij kwam uit Mariopol* en recent *Nastja's tranen* werden vertaald. Over deze laatste schreef Janny onlangs een recensie:

Ondanks alles in de wereld vierde Utrecht haar 900 jaar stadsrechten. Maandenlang is er van alles in de stad

georganiseerd. De vrouwenbibliotheek is bij de viering betrokken geraakt via vrijwilligster Gianna Mula. Zij speelde mee in de speciaal voor Utrecht 900 door Theater Oester gemaakte voorstelling *Als de muren konden praten*, een voorstelling over de roze en LHBTIQ-geschiedenis in de stad, met alle hoogte- en dieptepunten. Het was de aanzet om extra aandacht te besteden aan roze en queer titels in onze collectie en recensies op de website. Gianna schreef er de twee delen *Lekker lesbisch lezen* over. Utrecht 900 was ook de aanzet om de geschiedenis van de bibliotheek eens na te gaan pluizen. Marjet Douze stortte zich erop en schreef er een drieluik over. Dit alles met Jonna weer als heel trouwe steun en toeverlaat op de achtergrond. Aan jullie alledrie, Gianna, Jonna en Marjet: heel veel dank voor jullie inspirerende bijdragen van afgelopen jaar! En Yvonne, jij weer veel dank voor onze maandelijkse uurtjes

uitzoekwerk van de dozen boeken met giften!

De genoemde artikelen zijn allemaal terug te vinden op/via de Utrecht 900 pagina van onze website: <https://vrouwenbibliotheek.nl/utrecht-900-jaar/>

Daar tegenover staat dat het lijkt alsof de nasleep van covid nu pas echt doorwerkt in de bibliotheek. En dan m.n. bij recensenten, en net een beetje anders dan eerder. Jongeren wilden er weer op uit in plaats van thuis op de bank een boek lezen en erover schrijven; of ze konden zich nog steeds moeilijk concentreren of misten inspiratie. Bij de generatie met ouders en partners op leeftijd was de zorgvraag die hen gesteld werd regelmatig zo groot dat er geen tijd, energie en inspiratie overbleef voor literatuur waar je ook iets mee 'moet'. Er 'heersen' veel psychische en fysieke klachten. Daarom ben ik nog steeds blij met iedereen die hierin toch actief is geweest. Recensies blijven een belangrijk deel van de website uitmaken en worden regelmatig gelezen door derden. Bij deze wil ik alle recensenten van harte bedanken voor hun inzet en bijdrage gedurende het afgelopen jaar. Dus dank je wel Amber, Anja, Elsje, Hannah, Ine, Isa, Janny, Kim, Lieke, Lisanne,

Marcel, Marianne, Paulien, Simone, Vera!

*Twee jaar geleden publiceerden kunsttijdschrift *See All This* het eerste deel van de **Pretty Brilliant**-serie. Het was een ontdekkingsreis langs het werk van vrouwelijke kunstenaars van over de hele wereld. Het nummer was een reactie op de bijna volledige afwezigheid van vrouwen in de eerste edities van de meest gezaghebbende boeken over de kunstgeschiedenis. Omdat het overzicht nog lang niet compleet is, verscheen vorige maand het tweede deel van de uiteindelijke driedelige serie. Opnieuw gemaakt in samenwerking met de internationaal geprezen curator *Catherine de Zegher*, belicht dit nummer kunstenaars die alternatieve manieren van leven probeerden te creëren. Op weerbarstige plekken als eilanden, woestijnen en steile berghellingen, en onderworpen aan de elementen: een reis langs aarde, water, vuur lucht en leegte. Meer info: <https://seeallthis.com/prettybrilliant/>

Onlangs uitgebrachte titels

Eerst weer een paar Nederlandstalige romans dit keer uit Vlaanderen.

– Weinigen weten dat de beroemde broers van Eyck ook een schilderende zus hadden. **Margriete** van *Kathleen Vereecken* vertelt het verhaal achter Het Lam Gods, een van 's werelds meest iconische schilderijen, gezien door de ogen van een middeleeuwse vrouw. Na de dood van haar ouders komt Margriete in het bruisende, ruwe Gent terecht. Terwijl haar oudere broers hun handen vol hebben met schilderen en huizen versieren voor wie rijk en machtig is, brengt zij haar dagen door in een klooster waar ze manuscripten verlucht, en haar avonden bij haar beschermvrouw. Haar vriendschap met een kruidengenezeres en vroedvrouw geeft haar een inkijk in de wereld van leven en dood, en doet haar nadenken over de ingrijpende keuze die haar wacht: trouwen en stoppen met schilderen, of schilderen en voor altijd maagd blijven.

– **Gerookt en gepekeld vlees** is na *Canis* de tweede roman van *Eva de Gelder*. Hierin heeft ze haar nonkel vermoord en vertelt over een hedendaagse en vrouwelijke kijk op schuld en boete. Het verhaal is een encyclopedie van de draden rond één gebeurtenis, en tevens een vrouwenleven dat verteld wordt aan de hand van de drie invloedrijkste mannen in het leven van de protagonist: de beste vriend, de gedeelde minnaar en de vermoorde nonkel. Het is een saga, een relaas van zegswijzen en oneliners over familie, geld en andere rottigheid; over Gauloises, necrofiele fases en metalheads; over toeval en fatum, over Joden en juwelen, bloedmooie moeders, porto en bijbeljointjes. Een verhaal over alles, maar niet over incest.

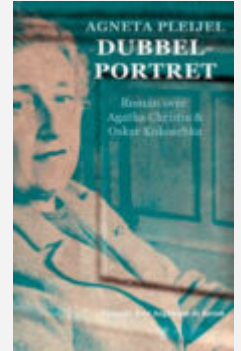

Vertaalde romans e.a., soms van net iets langer geleden

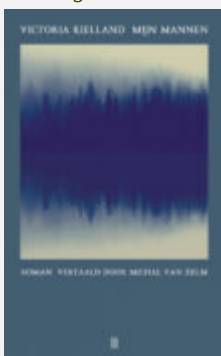
- In **Ezelsbuiik** vertelt de Spaanse *Andrea Abreu* over twee pubermeisjes die tijdens een broeierige zomer de straten van een vervallen dorpje afschuimen, hoog in de bergen van het Canarische eiland Tenerife. Ze delen de straat met schurftige honden, gebedsgenezers en bosheksen. Ze verlangen naar het onbereikbare strand, vluchten weg voor een vuilbekkende grootmoeder en eten zoveel ze kunnen terwijl ze dromen van de liefde en dun zijn. En altijd ligt achter hen, aan het oog onttrokken door een grijze nevel, de slapende vulkaan. De 10-jarige vertelster, door haar beste vriendin liefkozend 'Shit' genoemd, houdt zielsveel van haar vriendin, die brutaal is en geen angst kent. Ze zou net als zij willen zijn, haar willen opeten, in haar willen verdwijnen. Maar aan het einde van de zomer is alles anders.

- *Agneta Pleijel* is een van de meest geliefde auteurs van Zweden. Haar nieuwe roman **Dubbelportret** is gebaseerd op een ware gebeurtenis. In 1969 ziet een jongeman in een galerie in Londen een tentoonstelling met het werk van de Oostenrijkse kunstenaar Oskar Kokoschka. Hij wil weten hoeveel de 83-jarige schilder vraagt als een portret van zijn grootmoeder zou schilderen, de wereldberoemde schrijfster Agatha Christie; het portret zal een cadeau zijn voor haar 80e verjaardag. De schrijfster en de kunstenaar stemmen schoorvoetend in met het project. Tijdens zes sessies ontstaat er tussen hen een vriendschappelijke band. Ze onthullen de angsten en verlangens die een creatief leven vormen. Wat volgt is een bijzonder gesprek over dood, liefde en kunst.

- *Marie Darrieussecq* is een Franse schrijfster, vertaler en psychoanalytica. In **De zee onderste boven** maakt traumapsychologe Rose samen met haar kinderen Gabriel en Emma een cruise (een voordelige kerstaanbieding) over de Middellandse Zee, om even afstand te nemen van haar huwelijk, haar baan, en haar leven. Op een nacht stuiten ze op een boot vol vluchtelingen die schipbreuk heeft geleden. De dode en de levende slachtoffers worden aan boord gehesen. De kennismaking met een van de overlevenden, Younès uit Niger, brengt een hoop teweeg. Ook in Rose zelf.

- Over **De dood van Vivek Oji** van de Nigeriaanse schrijfster *Akwaeke Emezi*:
 "Sommigen leren zichzelf pas goed kennen na een dramatische gebeurtenis, zoals de plotselinge dood van een naaste. De een heeft spijt van een al te starre houding, de ander merkt dat de liefde dieper zit dan hij altijd heeft willen toegeven, al was het maar vanwege angst voor de reacties van de buitenwereld." Aanleiding voor deze interessante persoonlijke ontwikkelingen is de dood van Vivek Oji, wiens lichaam gewikkeld in kleurrijke stof aan de voeten van zijn moeder ligt, als zij op een middag haar voordeur opent in een stad in het zuidoosten van Nigeria. "Emezi's uitzonderlijke proza is vaak even diepzinnig, teder en hartverscheurend als dat wat beschreven wordt" (The Guardian)

- **Mijn mannen** van de Noorse *Victoria Kielland* is een fictief verhaal geïnspireerd door de werkelijke gebeurtenissen van Brynhild, een Noors dienstmeisje. Brynhild emigreerde aan het einde van de 19e eeuw naar Amerika en werd Bella Sørensen, en daarna Belle Guinness uit La Porte, Indiana. Na haar dood staat Belle bekend als Amerika's eerste vrouwelijke seriemoordenaar, maar Victoria Kielland schrijft over een gebroken persoon, over teleurstellingen en afgronden, over jezelf niet verliezen, over wie mag leven en wie moet sterven: 'Wie liefheeft met heel zijn hart zal de liefde nooit overleven.'

- *Zinaida Nikolajevna Hippius (1869-1945)* was een Russische dichteres en schrijfster, en een buitenbeentje in de literaire wereld van haar tijd. De excentrieke schrijfster voelde zich een man, gevangen in een vrouwenlichaam. Ze onderhield nauwe betrekkingen met een sekte van flagellanten wier rituelen gepaard gingen met seksuele orgieën. Als 7-jarige schreef ze al publiceerbare gedichten en ze werd op zeer jonge leeftijd een van de invloedrijkste figuren van het symbolisme. Ze bouwde een heel groot oeuvre op aan romans, verhalen, gedichten, toneelstukken en reportages. Met haar destijds beroemde echtgenoot, filosoof en schrijver Dmitri Mereskovski emigreerde ze naar Parijs, keerde na de Oktoberrevolutie terug naar Sint Petersburg, maar ze vertrok eind 1919, teleurgesteld in de nieuwe Russische machthebbers, opnieuw naar het Westen, uiteindelijk weer naar Parijs. **De schittering van woorden** omvat een uitgebreide keuze uit haar autobiografische geschriften, en is

een heruitgave van 'Prive domein' 94 met dezelfde titel.

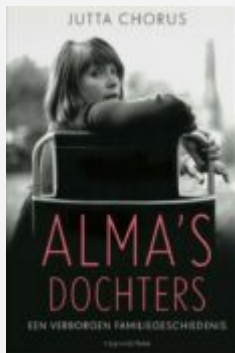
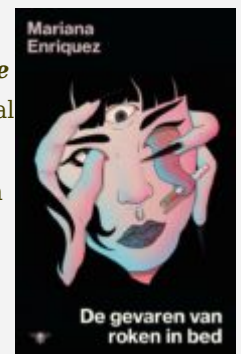
Poëzie

- In haar nieuwe bundel **Bewijs van bewaring** onderzoekt *Iduna Paalman* de verhalen van mensen die lang over het hoofd werden gezien, die ver van het grote toneel leefden, die geen plek hadden in de geschiedenisles, het fotoalbum of de canon. Met behulp van archiefmateriaal, interviews en historisch onderzoek maakt ze persoonlijke poëzie van levens die nooit eerder op deze manier werden blootgelegd. Ze schrijft in haar gedichten geschiedenissen van vrouwen die vergeten of miskend zijn. Ze onderzoekt de historische betekenis van deze vrouwen aan de hand van vragen als: waarom zijn deze vrouwen vergeten en vinden we eventueel nog restanten van hun leven terug in onze tijd?

Verhalen

- *Mariana Enriquez* is succesvolle Argentijnse schrijfster. In haar gothic aandoende verhalenbundel **De gevaren van roken in bed** schrijft ze over wraak, hekserij, jaloezie, moord en verdwijningen, en vooral over vrouwen en meisjes die hun duisterste neigingen niet langer kunnen negeren. Welkom in Buenos Aires, een stad die gebukt gaat onder moordneigingen en morbide verlangens. Waar vermiste kinderen terugkeren uit de dood en opgegraven beenderen een vreselijke vloek herbergen. Waar een zomerse dag aan een meer ontaardt in een explosie van geweld.

Non-fict- In **Alma's dochters** vindt Lili aan de rand van een Italiaanse vallei eindelijk haar Air-Francekoffertje terug. Eruit vallen de levens van haar voormoeders, van Alma, Elly en Sylvia. Vrouwen die, net als zichzelf, pioniers waren op allerlei terreinen: de letteren, de journalistiek, de film. Ze leefden naast Aletta Jacobs, Marga Klompé en de Dolle Mina's. Maar in het dagelijks leven van Alma en haar dochters bleven mannen het middelpunt van het universum. De vrouwen mochten al dankbaar zijn dat ze hun satellieten waren. Hun bloei bleef 'in het verborgene'. Aan de hand van brieven, dagboeken, foto's en gesprekken haalt *Jutta Chorus* vijf bijzondere vrouwen uit de schaduw, vijf sprankelende en wanhopige levens in één meeslepende familiegeschiedenis

- *Paula Kragten* is journaliste en oprichter van Period Media, met als duidelijke focus: vrouwengezondheid in het algemeen en menstruatie in het bijzonder. Ze geeft ook het online menstruatie-magazine *Period* uit. Uit enthousiasme voor onze vrouwenbibliotheek stuurde ze ons spontaan een exemplaar van haar boek **Mooi rood is niet lelijk**. Daarin vertelt ze over de tragische, komische en mooie kanten van een onderwerp dat wat haar betreft écht meer aandacht verdient, zoals we recent ook schaatster Jutta Leerdam hoorden doen. Heel breed belicht ze allerlei kanten van de maandelijks 'on-gesteldheid' van vrouwen in de vruchtbare leeftijd: de biologie, psychologie, geschiedenis en praktische invalshoeken.

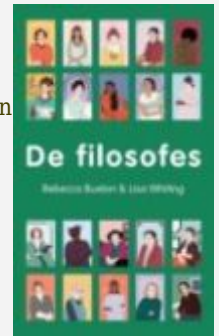
- "Moeder worden is in veel opzichten een ontwrichtende gebeurtenis.", schrijft Trouw boven een artikel van journaliste Julia Phillips naar aanleiding van het recent verschenen **Ouderschap** van *Chelsea Conaboy*. Deze laatste beschrijft helder en persoonlijk over nieuw wetenschappelijk onderzoek waaruit blijkt dat de hersenen van vrouwen daadwerkelijk veranderen zodra ze moeder worden en zich verantwoordelijk voelen voor een nieuwe mens. Een 'moederbrein' ontwikkelt zich gaandeweg en die verandering treft alle mensen die een kind grootbrengen, niet alleen vrouwen. Het artikel in Trouw gaat ook over andere schrijfsters die vertelden over (hun) moederschap en eindigt met: "Moederschap blijkt niet alleen zelfopoffering te zijn, maar ook een proces van zelfwording en zelfontdekking. Hoe je die veranderingen aangaat, vormt de opbouw en de ontknopning van het moederverhaal. Je trekt de wildernis in en komt er sterker uit dan daarvoor, doordat je er zo diepgaand door bent veranderd."

Trouw-artikel: <https://www.trouw.nl/nieuws/vrouwen-die-moeder-worden-krijgen-echt-een-ander-brein~b511a21c/>

* Een tweetal al iets minder recente titels, over vrouwen en filosofie:

- **De filosofes** is een canon van vrouwelijke denkers die is samengesteld door de Britse *Rebecca Buxton* en *Lisa Whiting*. Ze vroegen twintig vrouwelijke denkers om elk een hoofdstuk te wijden aan leven en werk van een filosofe. Van Diotima en Ban Zhao tot Mary Wollstonecraft en Sophie Bosedé Oluwolé, Het biedt een overzicht van denkers die tot nog toe veel te weinig aandacht kregen en een hoognodige ode aan alle vrouwelijke denkers van toen en nu.

- Filosofie is lang voorgesteld als een mannending, terwijl vrouwen toch ook vanaf het prilste begin van de mensheid filosoferen. In **De zijkant van de filosofie** gaan *Aline D'Haese* en *Frank Meester* samen de strijd aan om het vrouwelijke denken over het voetlicht te brengen. In een sprankelende en luisterrijke dialoog nemen ze de lezer mee door de geschiedenis van de vrouwelijke filosofie. Vrouwen kunnen niet denken? Wat een onzin. Ze filosoferen misschien wel beter dan mannen.

Activiteiten in Utrecht en daarbuiten:

In december schreef ik al over het aandachtsgebied **Vrouwenpower** bij theater Kikker in Utrecht. Ook in januari zijn er weer een aantal voorstellingen:

* Choreografe en theatermaker *Cecilia Moisis* staat bekend om haar activistische voorstellingen. Op 11 januari komt ze met **PINK PORTAL**, een voorstelling waarmee ze taboes over het vrouwelijk lichaam en seksualiteit wil doorbreken. Het is een statement over de maatschappelijke positie van vrouwen anno nu. Cecilia Moisis mixt de rauwe, ritmische, uitputtende dans in een explosieve choreografie met confronterende tekst, humor, emotionele muziek, zang, oergeluiden en jaren 40 Hollywood scenes. Voorafgaand aan het maken van *Pink Portal* interviewde ze vrouwen van verschillende leeftijden en verschillende achtergronden. De gesprekken gingen over hun ervaringen met en hun ideeën over hun lichaam en seksualiteit. De verhalen die de vrouwen vertelden, vormden de basis voor de voorstelling.

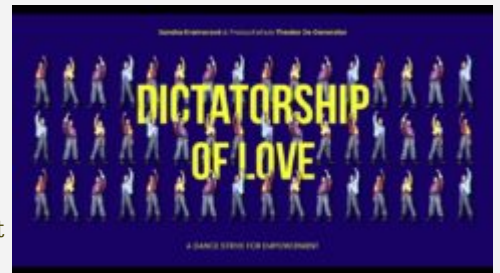
Meer info: <https://www.theaterkikker.nl/agenda/pink-portal-24634#bestel-tickets>

* Op 12, 13 en 14 januari speelt *Laura van Dolron* haar voorstelling **De uitnodiging**. Zoals bij elk van haar voorstellingen gebruikt Laura zichzelf als menselijk laboratorium. Openhartig en nieuwsgierig onderzoekt ze de wereld via zichzelf en zichzelf via de wereld. Grote vragen maakt ze klein door ze op zichzelf te betrekken en het meest persoonlijke wordt universeel door de poëtische, herkenbare manier waarop zij het beschrijft. Voor *De uitnodiging* schreef een ode aan Mark. Aan liefde na scheiding. Over je hart openen. Nog een keer. En nu echt helemaal. Een ode aan haar geliefde en alle mensen die ondanks bindings- en verlatingsangst de sprong weer wagen.

Meer info: <https://www.theaterkikker.nl/agenda/de-uitnodiging-24635>

* "Laten we ons een wereld voorstellen waar er maar één ideaal is om te volgen, één waarde, één waarheid. Wat als deze waarheid liefde is?" Deze vraag staat op 21 en 22 januari centraal in Sandra Kameronová's **Dictatorship of Love**. Ze onderzoekt de politieke intensiteit van het vrouwelijke lichaam en haar relatie tot de schoonheid en duisternis van de massachoreografieën. De voorstelling is ontstaan vanuit een fascinatie voor de spanning die ontstaat bij het overgeven aan een groter geheel en het behouden van individuele vrijheid. Danseres en choreografe *Sandra Kameronová* onderzocht Oost-Europese propaganda in combinatie met persoonlijke verhalen van vrouwen uit de lokale gemeenschap. De dansers zoeken naar de kracht van het vrouwelijk lichaam in een menigte.

Meer info: <https://www.theaterkikker.nl/agenda/dictatorship-of-love-24763#overdemaker>

*De Utrechts theatergroep *Club Lam* bestaat uit drie vrouwen en zoekt naar een uniek vrouwelijk perspectief. Op een humoristische manier richten ze zich vooral op het herschrijven van de geschiedenis vanuit het vrouwelijke narratief. Dat doen ze door uitsluitend eigen tekst en repertoire te schrijven en spelen. Op 26, 27 en 28 januari is dat hun nieuwste voorstelling, **Rubens Meisjes**, waarvoor ze zich lieten inspireren door de 'volle' vrouwen van de schilder Rubens. Het uitgangspunt van dit stuk werd: hoe is het schoonheidsideaal door de eeuwen heen veranderd? De 'meisjes' spelen de drie Gratiën, charmante godinnen uit de Griekse en Romeinse mythologie, die bijeenkomen in een atelier. Alle drie de modellen maken zich druk

over het klimaat, de oorlog in Oekraïne, het kapitalisme en de vierde godin, die nergens te bekennen is.

Iedere avond vindt er na de voorstelling in onze foyer een nagesprek plaats; iedere avond met een andere gastspreker.

Meer info: <https://www.theaterkikker.nl/agenda/rubens-meisjes-24653#bestel-tickets>

- Voor het eerst sinds bijna 30 jaar is er een overzichtstentoonstelling met werk van **Nicole Eisenman** te zien in Nederland, t/m 12 februari in het Haagse kunstmuseum. Nicole Eisenman is een in Frankrijk geboren Amerikaanse kunstenares, die overigens graag aangesproken wordt met hen/hun en bekend staat om haar/hun olieverfschilderijen en sculpturen. Haar/hun uitbundige schilderkunst en stripachtige tekeningen met thema's als mens, identiteit, queerness en maatschappij worden gepresenteerd naast topstukken van moderne kunstenaars als Paula Modersohn-Becker en Edvard Munch, die destijds met dezelfde thematiek en vraagstukken worstelden, of tegen wiens blik Nicole Eisenman juist ageert.

Meer info: <https://www.kunstmuseum.nl/nl/tentoonstellingen/nicole-eisenman>

- Op 8 januari is in de Utrechtse boekenbar een leesclubavond. Met maximaal vijftien personen wordt **Kassa 19** (*Checkout 19*) van de Brits-Ierse *Claire-Louise Bennett* besproken, een roman die een 'ode aan het boek' is. Je kan je aanmelden door het boek te kopen bij De Utrechtse Boekenbar. Meer

info: <https://www.deutrechtseboekenbar.nl/evenementen/>

*Een Utrechts bericht: Jade Besuyen wil graag dat er een betere afspiegeling komt in het muziklijstje der lijstjes en stelt een alternatieve Vrouwelijke Top 2000 voor. Ze schreef er dit opiniestuk over in de DUIC (De Utrechtse Internet Courant): https://www.duic.nl/opinie/opinie-utregse-hangop-meer-vrouwen-in-de-muzikale-top-niet-omdat-het-kan-maar-omdat-het-moet/?utm_source=mail&utm_campaign=new&utm_medium=mailchimp&mc_cid=f35e747882&mc_eid=90b905f36a

Bibliotheeknieuws:

In januari zal de bibliotheek open zijn op de aangegeven tijden. Iedereen die wil komen rondkijken en/of boeken lenen en terugbrengen is van harte welkom.

Nieuwe boeken in de bibliotheek

Mooi rood is niet lelijk van Paula Kragten, en een heel aantal minder recente giften.

Nieuwe recensies van deze maand als link bijgevoegd:

- <https://vrouwenbibliotheek.nl/2022/12/12/nastjas-tranen-door-natascha-wodin/>

- <https://vrouwenbibliotheek.nl/2022/12/26/oreo-door-fran-ross/>

De leenbijdrage voor 2023 is opnieuw vastgesteld op € 26,-. Je kunt hiervoor onbeperkt boeken lenen en/of vriendin/vriend van de bibliotheek zijn. Iedereen die boeken leent en/of wil gaan lenen wordt vriendelijk verzocht dit bedrag over te maken op ons banknummer **NL18 RABO 0366 0430 05** ten name van **Stichting Es Scent ovv naam en 'leenbijdrage 2023'**. Meer overmaken om de vrouwenbibliotheek extra te ondersteunen mag natuurlijk altijd. Eenmalig een boek lenen kan ook. De bijdrage hiervoor is € 1,- per boek, met een startbedrag van € 5,- per kalenderjaar.

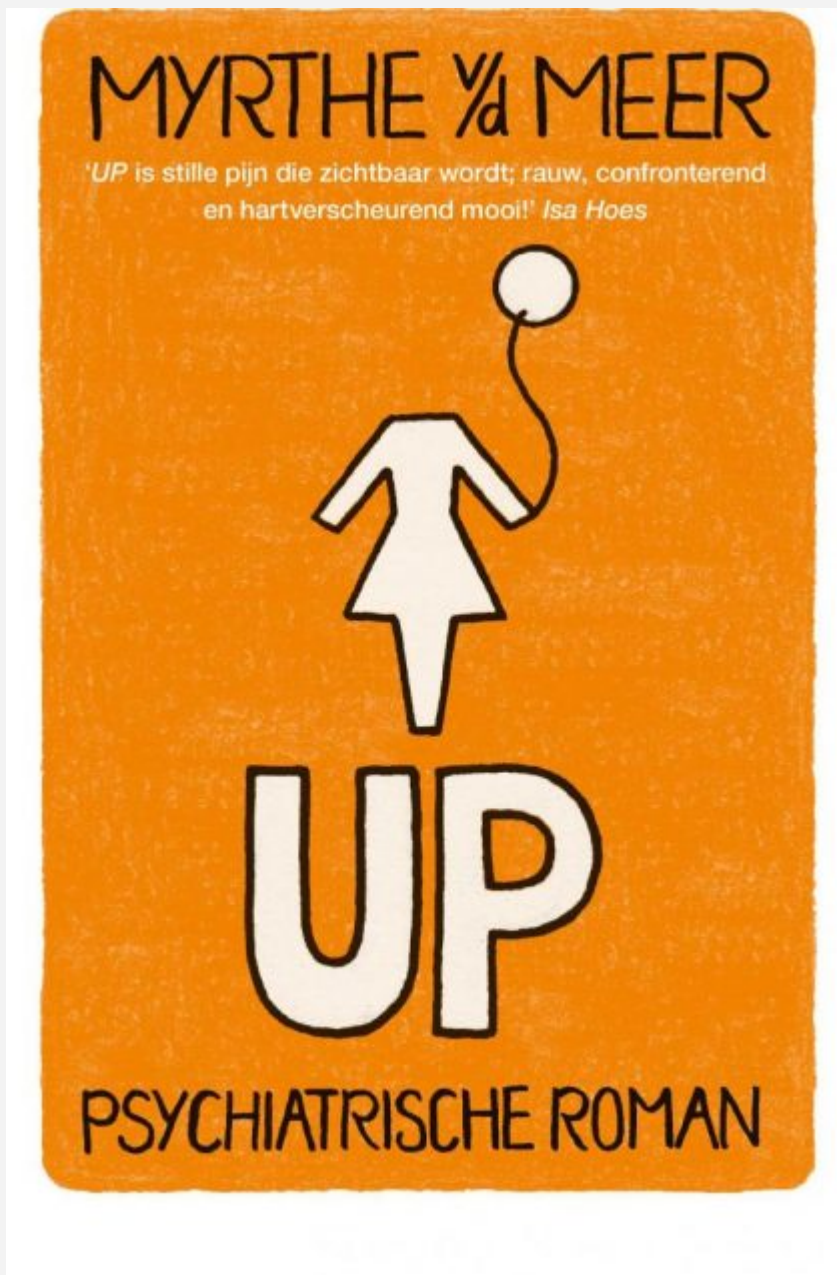
Op www.vrouwenbibliotheek.nl is meer informatie over de bibliotheek te vinden en veel recensies, de nieuwsbrief is ook te lezen via onze website.

Marjolein Datema

Utrecht, 3 januari 2022

'UP' door Myrthe van der Meer

In *UP* komen we Emma weer tegen, die we kennen uit de eerdere roman *PAAZ* van Myrthe van der Meer. Emma is op weg naar de apotheek in het ziekenhuis en heeft een afspraak voor een gesprek met haar psychiater. Zij denkt dat zij nu klaar is met de *PAAZ*. Zij heeft alleen nog even een vijzel nodig om haar pillen mee fijn te stampen. Bij het eindgesprek met de psychiater komt haar plannen met haar pillen en de vijzel ter sprake. Voor Emma volstrekt logisch, dat je 's ochtends een einde aan je leven kan maken en dan daarna hard door kan werken aan je manuscript. Maar de psychiater denkt daar anders over en Emma zit de zelfde avond weer op de *PAAZ*.

Op de *PAAZ* zijn veel dingen hetzelfde als een paar jaar eerder, toen zij met een burn-out binnenkwam en weer vertrok met een Asperger-diagnose. Een paar patiënten zijn weer terug, anderen zijn nieuw.

Emma is ervan overtuigd, dat er niet veel aan de hand is. Zij moet gewoon snel weer naar huis, haar plannen uitvoeren en verder met het werk. Maar ze wordt toch langer op de *PAAZ* gehouden dan ze eigenlijk wil. Haar nieuwe psychiater vermoedt dat er meer met haar aan de hand is dan een plek in het Autistisch Spectrum: misschien eerder een bipolaire stoornis... Na verschillende testen, pogingen met nieuwe medicijnen en bijwerkingen, en vele gesprekken, krijgt zij inderdaad die stoornis 'opgeplakt' en een behandelplan. Met dat plan in de hand en nadat zij zelf bepaalt om te stoppen met verder psychotherapie, verlaat zij de *PAAZ* - of de *UP*, Urgente Psychiatrie, zoals de afdeling na een reorganisatie nu heet. Zij gaat zich zelf redden met een lifeline naar haar psychiater voor de medicijnen en de acceptatie dat zij is wie zij is, met alle bijzonderheden daarvan.

Ik heb het boek met genoeg plezier gelezen: het is vlot geschreven, niet moeilijk verteerbaar, je gaat je inleven in de personages. In *UP* leren we andere kanten van Emma kennen dan in *PAAZ*, en ook de verhalen van haar medepatiënten krijgen ruimte, zij het door de blik van Emma. Die verhalen overtuigen. Ook de verhalen van Emma, over haar jeugd-misère

zijn aangrijpend en betrekken de lezer bij haar situatie, zowel toen als nu. Eigenlijk vind ik de passages, die gaan over de mensen, hun gevoelens, hun gedrag, de herinneringen aan een pijnlijke jeugd, de beste uit het boek.

In het laatste deel van het boek wordt het hier en daar wat minder. Myrthe van der Meer gaat aan de slag met een vogelbeeldspraak, die enerzijds wel subtiel wordt gebruikt, maar anderzijds naar mijn mening toch ietwat clichématig is: de combi van vogels, (denken te kunnen) vliegen, een 'gevangenis' verlaten, is net te voor de hand liggend. Ook in dit deel van het boek vind je beschrijvingen van de relatie met het vriendje Joeri, die ik wat te zoet vind. Eerder in het boek krijg je daarentegen de indruk van een relatie die functioneert met alle moeilijkheden en eigenaardigheden van beide partijen, wat eigenlijk een veel aangenamere beeld van die relatie geeft.

Ook in het laatste deel van het boek, dat ook voor een groot deel gaat over de laatste fase van Emma's verblijf in de UP, is er ruimte voor een wat meer programmatisch stuk. Emma vraagt zich af welke zin een diagnose eigenlijk heeft. Iedereen heeft toch wat en iedereen lijdt. En waar correspondeert afwijkend gedrag met een diagnose en wanneer niet meer? De toon is hier soms wat zalvend en ik denk dat ik het ook gewoon niet altijd met haar eens ben. Een diagnose is niet hetzelfde als een stigma. Het is tegenwoordig 'in' om te menen dat je 'niet zo veel hebt' met diagnoses en het is natuurlijk ook bekend dat psychiatrische diagnoses niet altijd even 'hard' gesteld worden als de diagnoses van fysieke ziektes (en ook daar is het niet altijd makkelijk om goede diagnoses te stellen, laat ik mij vertellen). Maar toch denk ik dat veel mensen baat kunnen hebben bij een goede diagnose en daarbij horende behandelingen – eventueel resulterend in een meer herstelgerichte aanpak: doorleven en het beste uit je leven halen ("zouden meer mensen moeten doen"). In het boek kiest Emma ervoor om met behulp van haar medicatie het leven aan te gaan.

En die accepterende houding vind ik persoonlijk zowel stoer als inspirerend.

Uitgeverij The House of Books, 2015

Pagina's 333

ISBN 978 9044 350 692

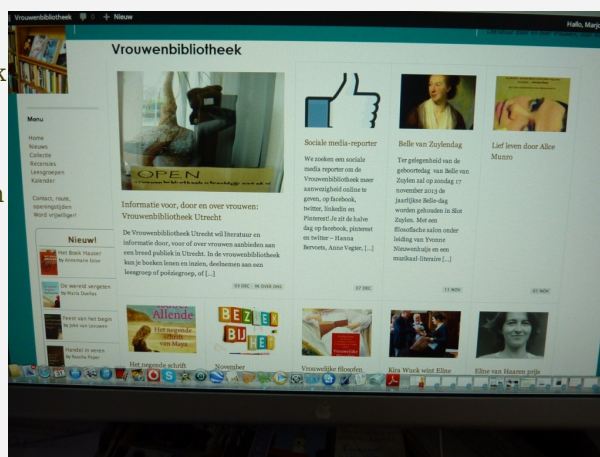
Recensie door Jonna, november 2018

Januari (openings)nieuws

Beste leensters en andere belangstellenden,

Een nieuw jaar en een **nieuwe vrouwenbibliotheek-website**.

Een dezer dagen gaat onze nieuw vormgegeven site de lucht in, het zou zomaar op nieuwjaarsdag kunnen zijn. Onze wens was de aanblik van de site toegankelijker en aantrekkelijker maken. Met onze beperkte middelen is het redelijk gelukt om een evenwicht te vinden tussen enerzijds het direct inzichtelijk maken van meer informatie en anderzijds genoeg beeldrust, wat door velen als erg prettig wordt ervaren. Ook voor ons is het even wennen en er zal de komende weken hier en daar nog wat geschaafd moeten worden. Aanvullende opmerkingen en adviezen zijn welkom, zodat we die kunnen verwerken.

Waar we erg blij mee zijn is dat een grote wens, het online beschikbaar maken van de catalogus, nu mogelijk zal zijn. Dat wordt ook de eerstvolgende grote stap.

Met heel veel dank aan Jonna Lind! die het leeuwendeel van het werk heeft verricht en aan alle anderen die gezorgd hebben voor teksten, recensies e.d., en geholpen hebben bij het beoordelen en nalopen van de nieuwe opmaak, inhoud, spelling e.d.

Het resultaat is nu dus op www.vrouwenbibliotheek.nl te vinden.

✘ Ook in 2014 is het op de laatste donderdag van januari **Gedichtendag**, hét poëziefest van het Nederlandse taalgebied.

Poëziefhebbers in Nederland en Vlaanderen organiseren op 30 januari een grote diversiteit aan dichtelijke activiteiten. Sinds vorig jaar is deze dag de start van de **Poëzieweek**. Eén dag is te kort voor alle optredens, publicaties, poëzieprijzen en andere programma's. Het thema dit jaar is *Verwondering*. "Alles begint met verwondering: de eerste woordjes, een grote liefde, de ontdekking van het ongekende. Wie onbevangen naar de wereld kijkt, verbaast zich, er is veel verrassends te beleven. Daarover gaat poëzie. Maar ook als je met stomheid geslagen bent, en het bevreemde, onbestemde gevoel wilt verwoorden. Alleen al de manier waarop de woorden bij elkaar staan bezorgen je een nieuwe manier om naar de wereld te kijken." Op www.poëzieweek.com staat veel informatie, o.a. over het poëziegeschenk en de aangemelde activiteiten, waarbij opvalt dat een groot deel van de activiteiten in Vlaanderen zich afspeelt. Toeval? Dichtbij 'huis': op woensdagavond 29 januari wordt *Joke van Leeuwen* geïnterviewd in de Idea-bibliotheek in Zeist. En op 1 februari is de finale Nederlands kampioenschap Poetry Slam in Rasa (Utrecht), met mogelijke deelnemers: *Sannemaj Betten, Lotte Dodion en Maaïke Haneveld*.

De avond voorafgaand aan de Gedichtendag is de uitreiking van de jaarlijkse VSB-poëzieprijs, bedoeld voor de bekroning van een bundel Nederlandse poëzie voor het eerst gepubliceerd in het afgelopen jaar. Van 17 t/m 26 januari zullen de genomineerden op verschillende podia in het land hun bundels presenteren aan het publiek. Daarnaast nodigen de organisatie van de prijs en de VPRO mogelijke liefhebbers uit om toe te treden tot het poëziepanel. Belangstellenden krijgen de vijf genomineerde bundels thuis gestuurd en schrijven voor de boekensite een leesrapport. Genomineerde dichters zijn *Maria Barnas* met haar bundel **Jaja de oerknal** en *Miriam Van hee* met **Ook daar valt het licht**. Ze hebben heel verschillende bundels geschreven. Uit het voorlopige juryverslag: over *Maria Barnas* "een introspectieve bundel over gevoelens en gewaarwordingen... in een trefzekere, beheerste en soepele taal", en over *Miriam Van hee*: "vindt het evenwicht tussen betrokkenheid op de wereld en individueel verlies..... Met veel precisie en nuance roept ze zowel de gruwelen in Oost-Europa als de mensen uit haar eigen jeugd op."

Onlangs uitgebrachte titels:

✘ *Elif Shafak*, onlangs de beste Turkse auteur van begin 21e eeuw genoemd, heeft na o.a. '*Het luizenpaleis*' een nieuwe roman geschreven. Ze studeerde internationale betrekkingen en vrouwenstudies, en promoveerde in de politicologie. In **Het huis met de vier winden** probeert een Koerdische vrouw in Londen zich te verzoenen met de gruwelijke moord die haar broer heeft gepleegd en ze vertelt het verhaal van haar familie. Ze gaat terug naar het Koerdische dorp waar haar grootmoeder vandaan komt en eindigt met een dramatische gebeurtenis in Londen jaren later. Iemand schreef: "Het boek doet denken aan '*De kleur paars*' van Alice Walker, maar Elif Shafak staat dicht bij Isabel Allende. Haar portret van zowel traditionele als geglobaliseerde moslimculturen is even hoopgevend als politiek verfijnd. Hiervoor alleen al zou zij het wereldwijde leespubliek moeten krijgen dat ze verdient."

Veel meer info over Elif Shafak en haar

roman: <http://www.oxfamnovib.nl/Redactie/Downloads/Lijsten%20en%20bonnen/LeeswijzerHetHuisVanDeVierWinden-121213.pdf>

- *Jung Chang* heeft na haar *Wilde zwanen* en *Mao* een nieuwe biografie uitgebracht. In **De laatste keizerin** schetst ze ditmaal het levensverhaal van de keizerin-weduwe Cixi (1835-1908). Als concubine was Cixi de Verboden stad ingekomen, maar achter de (letterlijke) schermen groeide ze uit tot een centrum van macht in China en werd ze de grote kracht achter de modernisering van China. Na de dood van de keizer lukte het haar om haar 4-jarige zoon, de enige mannelijke nakomeling van de keizer, op de troon te krijgen. Als moeder van de nieuwe keizer ging ze diplomatieke betrekkingen met het Westen aan, was verantwoordelijk voor de aanleg van het spoorwegnet, stond aan de basis van het moderne onderwijssysteem en werd voorvechtster van vrouwenrechten.

✘ *Miek Smilde's* eerste roman heeft een opmerkelijke titel **Gloria in excelsis deo** en een intrigerend mooie portret op de omslag. Eerder heeft ze literaire non-fictie geschreven, *Raarhoek*. Aan de hand van de gedwongen verhuizing van een psychiatrisch ziekenhuis beschreef ze zowel de menselijke drama's als een scherp overzicht van een halve eeuw denken en handelen in de geestelijke gezondheidszorg. Ook haar roman draagt verschillende verhalen in zich. Anna, van bescheiden afkomst, gaat studeren en wordt succesvol advocate. Ze trouwt met een gynaecoloog en krijgt zes dochters. Het jongste meisje, Elke, heeft het syndroom van Down. Dertig jaar later vraagt een van haar zusjes, Mare, zich af waarom ze geen herinneringen heeft aan haar vroegste kinderjaren. Als haar vader overlijdt, ontdekt ze het antwoord op die vraag en bezoekt voor het eerst het graf van haar zusje Elke. Tijdschrift Opzij schrijft erover: "Miek Smilde heeft met *Gloria* een

prachtige roman geschreven die een minutieus tijdbeeld schetst van vrouwenlevens in de afgelopen eeuw." En dat dus binnen een roman over een meisje met het syndroom van Down. Het eerste hoofdstuk vind je hier: <http://beeld.boekboek.nl/APAP/p/9789029592321/rea9789029592321.pdf>

- In 1763 verscheen in het diepste geheim het in het Frans geschreven debuut van *Belle van Zuylen*, de satyrische novelle **De edelman**. Het was een mijlpaal in de Nederlandse literatuur en destijds een aanval van de 23-jarige Belle op haar eigen milieu, de adel. Haar vader slaagde er in de hele oplage op te kopen en te vernietigen, op 3 exemplaren na. Zijn boosheid was waarschijnlijk aangewakkerd door een scene waarin een jonkvrouw zich laat schaken, langs een touw uit het raam klimt en daarbij gebruik maakt van de familieportretten van haar voorvaderen. De 250e verjaardag van 'De edelman' was aanleiding om een nieuwe, sprankelende vertaling uit te geven, met een begeleidend schrijven door Nelleke Noordervliet.

Activiteiten in Utrecht en daarbuiten:

Cursussen die in het nieuwe jaar beginnen:

- Kunsthistorica Karin Haanappel geeft vanaf 18 januari in Utrecht een collegereeks **Vrouwen in de kunst**. Hoewel in de canon van de kunstgeschiedenis niet veel vrouwen voorkomen, waren ze er wel degelijk, maar raakten in de schaduw van grote mannelijke meesters in de vergetelheid. Karin Haanappel zal vertellen over een wereld vol vrouwelijke kunstenaars en brengt daarbij ook het belang van niet-westerse en prehistorische culturen in beeld. Vanaf de oude steentijd vertelt de **Herstory of art**, naar haar gelijknamige boek dat vorig jaar uitkwam. Meer

info: <http://vrouwelijkekunstenaars.wordpress.com/2013/12/02/collegereeks-vrouwen-in-de-kunst-door-karin-haanappel/>

- In de bibliotheek in Bilthoven geeft Arianne Collee vanaf 15 januari een schrijfcursus **Portret van je moederschap**. Vier ochtenden schrijvend stilstaan bij datgene wat - of je wilt of niet - richtinggevend voor je levensloop is, moederschap. Stilstaan bij mooie, dierbare, maar waarschijnlijk ook moeilijke momenten. Zwangerschap, omgaan met leer- of gedragsproblemen, loslaten van (oudere) kinderen, alles kan langs komen en beschreven worden. Deelnemers worden telkens op weg geholpen met korte inspirerende schrijfp opdrachten. Iedereen kan meedoen. Schrijven stimuleert om met een open liefdevolle blik te kijken naar hoe je het doet en/of gedaan hebt als moeder. Meer

info: <http://bibliotheek.ideacultuur.nl/bibliotheek-content/43-activiteiten/volwassenen/513-schrijven-over-moederschap>

Bibliotheek-nieuws

Allereerst wil ik iedereen die afgelopen jaar op haar of zijn manier bijgedragen heeft aan de vrouwenbibliotheek-activiteiten heel hartelijk danken voor al het verrichte werk en de gegeven ondersteuning! Natuurlijk geldt dat voor Jonna die naast haar werk aan de oude én nieuwe site nog veel meer op de achtergrond doet, en samen met Rianne het initiatief voor de poëziegroep heeft genomen, waar het enthousiasme met iedere bijeenkomst groeit. Dank je en jullie wel!

- Naast de poëziegroep is ook een 3e seizoen van de leesgroep begonnen, dit keer met als thema 'Europese literatuur'. Er zijn weer oude en nieuwe lees-liefhebsters die regelmatig samenkomen in de bibliotheek en grote schrijfsters uit de Europese literatuur lezen en bespreken onder begeleiding van Maud. Maud, dank je wel voor je inspiratie, achtergronden samenvattingen en vragen.

Dit jaar zijn er bijna 60 recensies geschreven en op de site geplaatst. Dank je wel Aarti, Ada, Charlotte, Isabelle, Janny, Jonna, Katja, Kyra, Maud, Olaf, Sereena, Tessa en Thilde voor jullie bijdrage. Jullie maken het mede mogelijk dat we de collectie van bibliotheek dit jaar met ruim 100 nieuwe titels hebben kunnen uitbreiden. Helaas gaat Charlotte er na 30(!) recensies mee stoppen. Charlotte, je lees- en schrijflust was leuk om mee te maken, dus ook via de mail nog een keer dank je wel. Na dit afscheid zijn nieuwe recensenten van harte welkom, dus laat van je horen als je graag leest, literatuur en/of non-fictie, en graag schrijft of wilt gaan schrijven.

Een ander deel van de boeken is binnen gekomen via giften, financieel of in natura. Dank ook aan alle schenkenden.

Na een jaar waarin de activiteiten in en om de vrouwenbibliotheek opnieuw een stijgende lijn lieten zien en we weer regelmatig enthousiaste, waarderende reacties en tips binnen kregen, gaan we weer met veel inspiratie 2014 in. Ik wens iedereen een mooi en fijn nieuw vrouwen-lees-jaar toe!

Wijziging: woensdag 1 januari is de bibliotheek niet open. In de praktijk blijkt daarnaast dat de woensdag mij (te) regelmatig slecht uitkomt vanwege andere werkzaamheden. Ik wil de openingstijd daarom verhuizen van de woensdag naar een andere dag. Vooralsnog wordt dat **vanaf februari de 1e donderdag van de maand van 10u-14u**. Maar als blijkt dat een andere dag en/of tijd meer tegemoet komt aan de wensen van (mogelijke) bezoeker(s), of als iemand zich aanbiedt om

de woensdag voor mij waar te nemen, dan pas ik de wijziging aan. Dus laat weten als een andere tijd geschikter lijkt.

Nieuwe boeken in de bibliotheek:

Feest van het begin van Joke van Leeuwen, *Handel in veren* van Rascha Peper, *Het huis van de vier winden* van Elif Shafak, *Judy Chicago* van Edward Lucie-Smith en Viki Wilder, *Haar scherp in beeld* door Sylvia Lemmens.

Nieuwe recensies van deze maand als link bijgevoegd:

<http://vrouwenbibliotheek.wordpress.com/2013/12/16/waarvan-wij-droomden-door-julia-otsuka/>

<http://vrouwenbibliotheek.wordpress.com/2013/12/19/de-kleur-van-de-herinnering-door-care-santos/>

<http://vrouwenbibliotheek.wordpress.com/2013/12/27/slagschaduw-door-lilian-blom/>

<http://vrouwenbibliotheek.wordpress.com/2013/12/23/troostkind-door-loes-den-hollander/>

De leenbijdrage voor 2014 is opnieuw vastgesteld op € 25,-. Je kunt hiervoor onbeperkt boeken lenen en/of vriendin/vriend van de bibliotheek zijn. Iedereen die boeken leent en/of wil gaan lenen wordt vriendelijk verzocht dit bedrag over te maken op banknr NL71 INGB 0009 2669 95 ten name van Stichting Es Scent ovv naam en 'leenbijdrage 2014'. Eenmalig een boek lenen kan ook. De bijdrage hiervoor is € 1,- per boek.

Naast de aangekondigde openingstijden (de 1e woensdag, vrijdag en zaterdag van de maand) blijft het altijd mogelijk om op afspraak een bezoek te brengen aan de bibliotheek. U bent van harte welkom.

Marjolein Datema

Utrecht, 31 december 2013

Ontkenning. over seksueel misbruik, verdringing en verwerking
door Jessica Stern

Jessica Stern is een belangrijke onderzoeker op het gebied van terrorisme en (de)radicalisatie. Zij werkt aan de prestigieuze Harvard Universiteit en heeft o.a. het veelgeprezen *Terror in the Name of God* geschreven. Een belangrijke dame dus. Ook een vrouw, die wanneer zij voor haar onderzoek oog in oog stond met terroristen in Pakistan en elders, groot voordeel had van haar vermogen om geen angst te voelen in gevaarlijke situaties. Een vermogen dat ze had opgebouwd door een opeenstapeling van trauma's gedurende haar leven.

Het centrale onderwerp van *Ontkenning* is het onderzoek naar de omstandigheden bij haar verkrachting toen zij en haar zus 15 en 14 jaar waren. Zij gaat op zoek naar de identiteit van haar verkrachter en waarom hij tot zijn daad kwam. Ook onderzoekt zij hoe haar opmerkelijke koelte bij de verkrachting een rol speelde en hoe deze koelte al een teken van trauma was vóórdat ze een posttraumatische stressstoornis ontwikkelde.

Met als vertrekpunt het verhaal van haar eigen verkrachting bestrijkt zij het bredere onderwerp van traumatische ervaringen en de gevolgen ervan. Zij gaat in op de Jodenvervolging: haar vader is getraumatiseerd door zijn ervaringen als Joods jongetje in Duitsland. Bij Jessica is er ook sprake van een tweede generatie-problematiek. Zij gaat in op het effect van de ontkenning van verkrachting op de slachtoffers en op de samenleving - een voorbeeld is de misbruik door katholieke geestelijken in de kleine samenleving waarin haar verkrachter opgroeide. In het verlengde hiervan gaat zij uitgebreid in op hoe slachtoffers daders kunnen worden.

Uiteraard vertelt zij ook over hoe PTSS er uitziet, hoe het bij haar zich uit in koelbloedigheid, onvermogen tot liefhebben (al vind ik dat er veel liefde opstijgt uit de pagina's) en hoe zij dissocieert als het trauma te dichtbij komt. Zij vertelt over haar therapie, hoe zij voor een deel haar PTSS verwerkt. Vaak lees je verhalen, waar dat een en al hosanna is. De patiënt sluit een vreselijke periode af, herstelt volledig en is een ander, beter mens. Wat mij aanstaat aan Sterns verhaal, is dat zij het niet zo zwart/wit stelt. Zij heeft ook oog voor de positieve kanten van haar PTSS - haar koelbloedigheid is in veel situaties juist een voordeel. Het beter worden is niet alléén winst. En zij vertelt dat ze nog steeds een weg te gaan heeft - waarna ze hoopt dat ze beter wordt in het liefhebben van mensen.

Jessica Stern vertelt haar verhaal met twee stemmen: enerzijds is zij de observator, die feiten weergeeft en citeert uit rapporten, die autoriteiten op het gebied van psychotrauma aanhaalt. Anderzijds is ze de reflecterende en subjectieve verteller. Die persoonlijke stem staat mij het meeste aan. Het is al prettig dat zij vaak een ongebruikelijke verteltechniek hanteert, als zij het verhaal over de verkrachting en haar onderzoek aanvult met de reflectie over het vertellen zelf en de situatie waarin zij vertelt – bijvoorbeeld als zij misselijk wordt tijdens het opschrijven van bepaalde gebeurtenissen. Maar juist dat zij zichzelf zo nadrukkelijk aanbrengt als verteller is aantrekkelijk. Als zij zichzelf voorstelt met al haar subjectiviteit en mogelijk falen waar het herinneringen betreft, zonder zichzelf erg te sparen, is ze heel zelfreflexief. In die zelfreflectie zit een grote mate van nuance en sensitiviteit – erg prettig om te lezen.

Soms is *Ontkenning* heel ontroerend. Als lezer hunker je na alle geweld en ongeluk naar momenten van onderling begrip en solidariteit – van tot elkaar komen. Gelukkig zijn die momenten er ook: tussen Jessica en haar gespreks- en lotgenoten, maar ook tussen Jessica en de lezer. Jessica Stern wil andere getraumatiseerden helpen, als lezer merk je dat.

Jessica Stern heeft een eigen website: <http://jessicasternebooks.com/>

Uitgeverij Nieuw Amsterdam, 2010
Pagina's 319
ISBN 978 9046 808 962

Recensie door Jonna, 17 mei 2013

'Confessions Of A City Girl' door Suzana S.

In *Confessions of a City Girl* vertelt Suzana S. (die eigenlijk Barbara Stcherbatcheff heet) over haar carrière in de Londense City. Zij heeft na een afgeronde muziekstudie meer zin om zich uit te leven in de financiële wereld, dan om door te gaan in de culturele sector. Een redelijke maat aan geldingsdrang en competitieve aanleg is haar dan ook niet vreemd.

Suzana begint met een assistente-baan, waar zij alleen nietszeggende cijfers zit in te voeren in een spreadsheet en eindigt als trader bij een behoudende bank – nadat zij intraday trading heeft gedaan bij een bijzonder opgefokte en opgeblazen bank. Terwijl zij bezig is met het najagen van haar carrière, strandt haar huwelijk.

De korte samenvatting van het boek doet het eigenlijk geen recht. Het is niet alleen een verhaal – gelukkig reflecteert de schrijfster uitgebreid over haar ervaringen als vaak enige vrouw in een door macho's bevolkte business. Je kunt je levendig voorstellen hoe gefrustreerd het moet zijn geweest om bijna niet aan bod te komen als talentvolle professionals en op netwerkgesprekken vooral de rol te moeten spelen als toehoorder van andermans narcissistische verhalen over eigen succes.

De frustratie wordt gelukkig minder als zij het geluk heeft om toe te worden gelaten tot een klas van aspirant beurshandelaren. In deze klas weet zij zich goed te handhaven – zij blijkt een goed gevoel te hebben voor de muziek van de markt en weet zich ook goed te handhaven als 'one of the boys'.

In dit stuk van het boek weet zij ook een levendig beeld op te roepen van de sfeer en de hectiek van haar werkomgeving. Soms een beetje te hectisch – de lofzang op de hijgerige, competitieve sfeer is soms wat interessant.

Ik vind de waarde – en waarom ik het boek toch graag las – vooral liggen in de schildering van een sector die weinig aan bod komt in de vrouwenliteratuur, en in de beschrijving van de tegenslagen die vrouwen er krijgen – en hoe ze zich toch kunnen handhaven.

Uitgeverij Ebury Press, 2010.
pagina's 288
ISBN 978 0753 519 813

Recensie door Jonna, februari 2013

Jonna Lind

 Ik ben Jonna, redelijk all-round vrijwilliger bij de Vrouwenbibliotheek Utrecht sinds voorjaar 2011. Ik bemoei mij met het beheer van de website, de sociale media accounts van de Vrouwenbieb en het beheers van de collectie. Ook schrijf ik recensies. Samen met Marjolein werk ik aan de werving van vrijwilligers, projecten en, niet in de laatste plaats, ons beleid.

Naast mijn werk voor de vrouwenbibliotheek werk ik bij de Cogis-Bibliotheek, onderdeel van Impact. Voordat ik bibliothecaris werd, studeerde ik Literatuurwetenschap in Kopenhagen en Utrecht en was ik jarenlang data-analiste. Na mijn afstuderen was ik een jaartje vrijwilliger in de vorige incarnatie van de Vrouwenbibliotheek - het is leuk om mee te werken aan de doorstart!